

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 4S/54/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0823100223
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Davala, Ph.D., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:0823100223.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. a členov senátu JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Kataríny Kučerákovcej, PhD., v právnej veci žalobcu: Burian & partners, s.r.o., so sídlom V. Tvrdeho 819/1, 010 01 Žilina, IČO: 47 254 483, zastúpený: JUDr. Martin Masný, advokát, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 1, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Ei 115/23/1000-6 zo dňa 02.05.2023, takto

rozhodol:

- I. Súd zrušuje rozhodnutie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, netrestný odbor č. Ei 115/23/1000-6 zo dňa 02.05.2023 a rozhodnutie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, medzinárodný odbor č. V/1 Spr 78/23/1000-2 zo dňa 24.03.2023 a vec vracia orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.
- II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania
Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

1. Žalobca žiadosťou o sprístupnenie informácií zo dňa 16.02.2023 (ďalej len „žiadost“) požiadal Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky o prístup k nasledujúcim informáciám (pozn. správneho súdu – žiadost bola doslovne prepísaná zo žiadosti žalobcu):

„1. Žiadam Vás o informáciu, aké finančné náklady boli i.) priznané a aké boli ii.) vynaložené v súvislosti s trestným konaním ČVS: A./NKA-BA1-2019 a to v čase od začatia trestného stíhania vo veci do vydania Uznesenia o vznesení obvinenia B. B., ČVS: A./NKA-BA1-2019 zo dňa 24.01.2022 (konanie vedené na Prezídii Policajného zboru, národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, 1. oddelenie vyšetrovania).

2. Žiadam Vás o informáciu, aké finančné náklady boli i.) priznané, a aké boli ii.) vynaložené v súvislosti s trestným konaním ČVS: A./NKA-BA1-2019 v predmetnej veci od momentu vydania Uznesenia o vznesení obvinenia B. B., ČVS: A./NKA-BA1-2019 zo dňa 24.01.2022 (konanie vedené na Prezídii Policajného zboru, národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, 1. oddelenie vyšetrovania) do momentu podania obžaloby zo strany ÚRADU ŠPECIÁLNEJ PROKURATÚRY GENERÁLNEJ PROKURATÚRY SLOVENSKEJ REPUBLIKY, č.k: VII/1 Gv 148/17/1000-178 zo dňa 09.12.2022 na Špecializovaný trestný súd v Pezinku.

3. Žiadam Vás o informáciu, aká konkrétna suma a za aký úkon bola (priznaná/uhradená) v procesných štádiách ako sú uvedené v bodoch 1 a 2 v súvislosti s vypracovanými znaleckými posudkami,

odbornými vyjadreniami, prekladmi z akýchkoľvek jazykov do slovenského jazyka a naopak prekladmi zo slovenského jazyka do akéhokoľvek cudzieho jazyka?“

2. Uvedenú žiadosť vybavoval aj Úrad špeciálnej prokuratúry, ktorý ako žalobcovi, tak aj žalovanému oznámil, že danými informáciami nedisponuje, a preto bola daná žiadosť postúpená žalovanému na vybavenie.

3. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, medzinárodný odbor, vydala rozhodnutie č. V/1 Spr 78/23/1000-2 zo dňa 24.03.2023 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“) žiadosti žalobcu nevyhovela.

4. Prvostupňový orgán odkázal na § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií, na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5SŽi/1/2011 zo dňa 15.12.2011, ako aj na § 55m ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) a konštatoval, že žalobcom požadované informácie sa týkajú označenia konkrétnych úkonov prokurátora medzinárodného odboru, ktoré je potrebné považovať za rozhodovaciu činnosť. Prvostupňový orgán mal za to, že na uvedenom nemení nič ani to, že žalobca požadoval označenie týchto konkrétnych úkonov spolu s údajom o konkrétnej sume, ktorá bola priznaná / uhradená v súvislosti s týmito úkonmi.

5. Prvostupňový orgán súčasne uviedol, že z požiadaviek žalobcu disponuje údajmi týkajúcimi sa trov konania vzniknutých z dôvodu úhrad prekladateľskej odmeny a náhrady hotových výdavkov prekladateľa za preloženie dožiadaní o poskytnutie právnej pomoci cudzími orgánmi. Informovanie verejnosti o tejto rozhodovacej činnosti orgánov činných v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) v označenej trestnej veci je neprípustné predovšetkým z dôvodom formálno-právnych (najmä s odkazom na § 55m ods. 5 zákona o prokuratúre), ale aj vecných, súvisiacich so skutočnosťou, že žalobca požadoval poskytnutie údajov z rozhodovacej činnosti prokurátora v konkrétnej právoplatne neskončenej veci a poskytovanie požadovanej informácie by mohlo sťažiť objasnenie veci.

6. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie zo dňa 13.04.2023, pričom namietol závery prvostupňového rozhodnutia, s ktorými sa nestotožnil.

7. Na podklade podaného odvolania vydal žalovaný rozhodnutie š. Ei 115/23/1000-6 zo dňa 02.05.2023 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

8. Žalovaný odkázal na príslušné články Ústavy Slovenskej republiky, na príslušné ustanovenia zákona o slobode informácií, ako aj zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „trestný poriadok“) a zákona o prokuratúre. Žalovaný skonštatoval, že prvostupňové rozhodnutie je vecne správne a nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Uviedol, že informačná povinnosť prokuratúry na úseku jej trestnej pôsobnosti vyplýva zo všeobecnej právnej úpravy zákona o slobode informácií tzv. lex generalis a poukázal na § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií. Okrem všeobecnej právnej úpravy informačnej prokuratúry poukázal žalovaný na to, že platí aj osobitná právna úprava, tzv. lex specialis, vyplývajúca z § 55m zákona o prokuratúre. V prípade výkonu trestnej pôsobnosti prokuratúry je osobitnou právnou úpravou § 55m ods. 1, 5 a 6 zákona o prokuratúre.

9. Žalovaný uviedol, že žalobca nepožadoval sprístupniť informáciu, ktorú by bolo možné podradiť pod ustanovenia všeobecnej alebo osobitnej právnej úpravy, ale požadoval sprístupniť informáciu o jednotlivých úkonoch, ktoré povinná osoba zabezpečovala pre Úrad špeciálnej prokuratúry pri vybavovaní agendy právneho styku s cudzinou a aké finančné náklady boli pri zabezpečení týchto úkonov vynaložené. Úkony povinnej osoby tak bolo možné označiť za čiastkové úkony prokurátora vykonané v štádiu po začatí trestného stíhania do vznesenia obvinenia a v štádiu od vznesenia obvinenia až po podanie obžaloby na Špecializovaný trestný súd v Pezinku. Pre úplnosť žalovaný uviedol, že povinná osoba vykonávala iba úkony agendy právneho styku s cudzinou, pričom trestnú vec, ktorej sa žiadosť týkala, dozoroval Úrad špeciálnej prokuratúry.

10. Žalobca požadoval sprístupniť informácie, ktoré boli registratúrnym záznamom tvoriacim obsah spisu v trestnej veci vedený prokurátorom, pričom do tohto spisu nemá právny nárok nahliadať každý, ale v zmysle § 55 ods. 1 zákona o prokuratúre iba jeho nadriadený prokurátor alebo so súhlasom nadriadeného prokurátora iný prokurátor. Význam § 55 zákona o prokurátora spočíva v ochrane všetkých informácií, nachádzajúcich sa v spise prokurátora pred zásahmi subjektov, ktoré za činnosť prokuratúry vôbec nezodpovedajú a ani ju reálne nevykonávajú. Rozšírenie okruhu subjektu, oboznamujúcich sa so spisom prokurátora by mohlo viesť k mareniu výkonu prokurátorského dozoru v trestných a netrestných veciach.

11. Žalovaný mal za preukázané, že sprístupnením žalobcom požadovaných informácií by došlo k zverejneniu informácií, ktoré sa týkajú trestnej veci, súvisia s taktikou prokurátora pri preukazovaní trestnej činnosti a ovplyvňujú priebeh a rozhodnutie súdu vo veci. Požadovaný listinný materiál obsahuje informácie nielen o obvinenom / obžalovanom, ale aj o iných osobách, o skutočnostiach a ďalšie informácie, pri ktorých neexistuje právny základ na to, aby sa s nimi verejnosť oboznamovala pred rozhodnutím vo veci samej. Ak by povinná osoba jednotlivu a detailne uvádzala dôvod nesprístupnenia informácií, mohlo by dôjsť k neprimeranému a nežiadúcemu úniku, a to aj nepriamym spôsobom. Je v plnej kompetencii prokurátora vzhľadom na znalosť trestnej veci tieto okolnosti prehodnotiť a následne rozhodnúť. Zmyslom trestného konania je právoplatné rozhodnutie vo veci, pričom informačnej povinnosti v tomto smere sa prokuratúra nijako nebráni a túto zákonnú povinnosť plne rešpektuje.

12. Žalovaný sa plne stotožnil s názorom prvostupňového orgánu v tom, že žalobca nepožiadala o sprístupnenie informácie, ktorú by bola povinná zverejniť a sprístupniť podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií alebo § 55m ods. 1 a 5 zákona o prokuratúre, a to aj s dôrazom na nesprístupnenie informácií v trestnej veci, ktorá nie je právoplatne skončená.

II.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

13. Žalobca sa všeobecne správne žalobou zo dňa 30.06.2023 (ďalej len „žaloba“), pôvodne podanou na Správny súd v Banskej Bystrici, domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, prvostupňového rozhodnutia, ich zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Žalobca mal za to, že napadnutým rozhodnutím bol ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, najmä z dôvodov uvedených v § 191 ods. 1 písm. c), d), e) a f) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“).

14. Žalobca zastal názor, že záujem o sprístupnenie ním požadovaných informácií nemožno subsumovať pod informácie vylúčené zo sprístupňovania. Žalobca uviedol, že žalovaný odkazuje na inštitút nazerania do spisu v zmysle § 55 zákona o prokuratúre, pričom žalobca zdôraznil, že nikdy nežiadal povinnú osobu, resp. žalovaného o nahliadnutie do prokurátorského spisu, ale „len“ o sprístupnenie požadovaných informácií v intenciách zákona o slobode informácií. Na podklade uvedeného preto nebolo na mieste, aby žalovaný posudzoval žiadosť žalobcu v intenciách § 55 zákona o prokuratúre, ktorý v predmetnom ustanovení upravuje inštitút nazerania do spisu namiesto posudzovania žiadosti v intenciách zákona o slobode informácií. Žalobca nemal záujem nahliadnuť do spisu.

15. Žalobca dal do pozornosti, že je obhajcom obžalovaného B. B. a dňa 15.11.2022 v zmysle realizácie zákonného práva na obhajobu nahliadol do predmetného spisu, avšak žiadne relevantné podklady týkajúce sa otázky, ktorú uviedol aj v žiadosti, sa v spise nenachádzali, a preto žalobca, zároveň v postavení obhajcu, nemal inú možnosť, ako získať odpoveď na ním položenú otázku prostredníctvom žiadosti o sprístupnenie informácií.

16. Žalobca ďalej uviedol, že informácie o nakladaní s verejnými prostriedkami ako ich požadoval žalobca netvoria len súčasť akéhosi kvázi neoficiálneho „prokurátorského spisu“, ale tieto musia byť riadne účtovne zdokumentované v rámci účtovnej a administratívnej dokumentácie rezortu prokuratúry. Takéto účtovné doklady verifikujúce nakladanie s verejnými prostriedkami napojenými na štátny rozpočet nijako nesúvisia s konkrétnym trestným konaním a ani s prokurátorským spisom. Ďalej uviedol, že požadoval informácie, týkajúce sa nákladov, ktoré vznikli v minulosti, a teda nemali v čase podania

žiadosti žiaden vplyv na meritum veci – jediný argument žalovaného, že listinný materiál obsahuje osobné údaje nielen o obvinenom, ale aj o iných osobách, považoval žalobca za irelevantný. Ďalej poukázal na možnosť úpravy listiny tak, aby jej časti, obsahujúce informácie, ktoré nemožno sprístupniť, boli nečitateľné.

17. Žalobca namietol aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, a to s odkazom na tvrdenie žalovaného, ktorý sám deklaroval, že neuvádzal konkrétne dôvody nesprístupnenia informácií, pretože následkom uvedenia dôvodov by mohlo dôjsť k neprimeranému a nežiadúcemu úniku informácií, žalobca zotrval na tom, že napadnuté rozhodnutie de facto neobsahuje riadne odôvodnenie. Ďalej žalobca uviedol, že v odvolaní poukázal na to, že sa jednalo o informácie súvisiace s nakladaním s verejnými prostriedkami, avšak žalovaný sa k danému žiadnym spôsobom nevyjadril a odignoroval ho.

III.

Vyjadrenie žalovaného

Ďalšie podania účastníkov konania

18. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 28.12.2023, pričom zosumarizoval konanie o žiadosti o sprístupnenie informácie, konanie o odvolaní a následne sa vyjadril k dôvodom nesprístupnenia požadovanej informácie a zamietnutiu odvolania – v danej časti zhrnul argumentáciu uvedenú v napadnutom rozhodnutí.

19. Žalovaný vyjadril nesúhlas so žalobou a odkázal na napadnuté rozhodnutie a jeho odôvodnenie. Odkázal na to, že povinná osoba a žalovaný citovaním § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií, § 55m ods. 1 a 5 zákona o prokuratúre poukazovali predovšetkým na to, že informačná povinnosť prokuratúry sa vzťahuje k rozhodovacej činnosti prokuratúry, a to v záujme zabezpečenia verejnej kontroly a zachovania transparentnosti rozhodovacieho procesu. Zo žiadnych ustanovení všeobecnej a ani osobitnej úpravy informačnej povinnosti nejako nevyplývala informačná povinnosť k predmetu žiadosti žalobcu.

20. Žalovaný vyjadril nesúhlas s tým, že v napadnutom rozhodnutí absentujú zákonné dôvody brániace sprístupneniu požadovanej informácie. Ak by bolo žiadosti vyhovené, žiadateľ by získal úplný prehľad o priebehu trestného konania, o jednotlivých úkonoch, ktoré boli v trestnej veci vykonané.

21. K námietke, že žalobca nežiadal o nahliadnutie do prokurátorského spisu žalovaný uviedol, že je potrebné poukázať na výsledok, resp. dôsledok sprístupnenia informácie formou sprístupnenia údajov zo spisu vedeného prokurátorom žalobcovi (napr. vyhotovením kópií listín) a formou nahliadnutia do spisu. V oboch prípadoch by žalobca získal informáciu, čo tvorí obsah spisu vedeného prokurátorom. To, že žalobca požadoval sprístupniť informáciu o úkonoch v trestnej veci zaznamenaných v spise vedenom prokurátorom poprieť nemôže, pričom forma, a teda, či sa tak stane nahliadnutím do spisu alebo sprístupnením listinných záznamov zo spisu, je nepodstatná. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

22. Žalobca k vyjadreniu zaslal repliku zo dňa 23.02.2024, pričom zotrval na svojej žalobnej argumentácii.

23. Ďalšie písomné podania zo strany účastníkov konania neboli podané.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov

24. Uznesením Správneho súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4S/14/2023 zo dňa 08.08.2023 bola vec postúpená tunajšiemu súdu na prejednanie a rozhodnutie.

25. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobu, žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a s odkazom na § 191 ods. 1 písm. c) SSP napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa ďalšie konanie.

26. Správny súd v Bratislave rozhodol na pojednávaní, ktoré bolo nariadené v súlade s § 107 a nasl. SSP na deň 28.05.2025, pretože bola splnená podmienka uvedená v § 107 ods. 1 písm. a) SSP a za splnenia podmienok uvedených v § 108 ods. 1 a 2 SSP.

27. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

28. Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. Právo na prístup k informáciám sa nevzťahuje na informácie, ktoré nie sú k dispozícii, najmä na vytváranie výkladových stanovísk, rozborov, analýz, referátov, odborných stanovísk, politických stanovísk, prognóz a výkladov právnych predpisov a na vytváranie názorov.

29. Podľa § 3 ods. 3 zákona o slobode informácií, informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

30. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií, povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní okrem informácie, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu, rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku a informácie o vznesení obvinenia vrátane opisu skutku, ak ich sprístupnenie nezakazuje zákon alebo ak ich sprístupnenie neohrozuje práva a právom chránené záujmy.

31. Podľa § 55 ods. 1 zákona o prokuratúre, nazerať do spisu, ktorý vedie prokurátor, môže iba jeho nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 1) alebo so súhlasom nadriadeného prokurátora iný prokurátor.

32. Podľa § 55m ods. 1 zákona o prokuratúre, prokuratúry sú povinné zverejňovať právoplatné uznesenia prokurátora, ktorými sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe, a to do 15 pracovných dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia.

33. Podľa § 55m ods. 5 zákona o prokuratúre, prokuratúry sprístupňujú verejnosti na základe žiadosti podľa osobitného zákona všetky právoplatné uznesenia prokurátora vrátane uznesení, ktoré nie sú rozhodnutiami vo veci samej a obžalobný návrh.

34. Podľa § 55m ods. 6 zákona o prokuratúre, prokuratúra môže zo závažných dôvodov odmietnuť zverejnenie rozhodnutia podľa odseku 1 alebo sprístupnenie informácie podľa odseku 5, ak by zverejnenie rozhodnutia alebo sprístupnenie informácie mohlo zmať alebo podstatne sťažiť dosiahnutie účelu trestného stíhania alebo porušiť práva a právom chránené záujmy. Odmietnutie sprístupnenia musí byť odôvodnené a možno proti nemu podať opravný prostriedok podľa osobitného zákona.

35. Úlohou správneho súdu bolo, na podklade uplatnených žalobných bodov, preskúmať napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie, pričom s odkazom na viazanosť rozsahom a dôvodmi žaloby sa správny súd zameril na vyhodnotenie, či orgány verejnej správy postupovali v súlade so zákonom o slobode informácií, ak žalobcovi odmietli sprístupniť požadované informácie.

Všeobecne k právu na informácie

36. Správny súd prvotne poukazuje na to, že právo na informácie predstavuje jeden zo základných pilierov demokratického a právneho štátu. Ústavné právo vyhľadávať, prijímať a šíriť informácie, prostredníctvom ktorého je možné výkon verejnej moci podrobiť verejnej kontrole, je právom patriacim každému jednotlivcovi. Orgány verejnej moci a ďalšie zákonom o slobode informácií vymedzené subjekty (ďalej len „povinná osoba“) majú povinnosť sprístupňovať informácie za podmienok a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon o slobode informácií. Pokiaľ je povinnej osobe doručená žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zákona o slobode informácií, v súlade so zásadou dobrej správy je jej povinnosťou primárne vyvinúť úsilie, aby požadovanú informáciu našla a žiadateľovi ju poskytla (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/44/2015 zo dňa 25.01.2017). Je úlohou povinnej osoby, ktorej bolo zákonom zverené informovanie verejnosti v čo najširšej možnej miere, aby k tomuto účelu dokázala využiť všetky procesné nástroje, ktoré má k dispozícii. Povinná osoba teda má byť

profesionálom znalým práva, ktorý bude žiadateľa procesom sprístupňovania informácií sprevádzať tak, aby mu bolo v maximálnej miere vyhovené. Zjednodušene povedané, povinná osoba má hľadať spôsoby čo najširšieho vyhovenia podanej žiadosti o sprístupnenie informácií a nie dôvody, ako takejto žiadosti nevyhovieť.

37. Ohľadom možnosti obmedziť sprístupnenie informácie povinnou osobou je potrebné preferovať extenzívne vnímanie (t. j. vnímanie smerujúce k rozšíreniu) povinnosti povinnej osoby sprístupniť informácie ako reštriktívne vnímanie danej povinnosti, čo vyplýva z požiadavky minimalizácie zásahu do základných práv a slobôd – práva na informácie. Príslušné ustanovenia zákona o slobode informácií sa teda majú vykladať v tom zmysle, že obmedzenie sprístupnenia požadovaných informácií povinnou osobou má byť v čo najmenšej možnej miere. Nesprístupnenie informácií má predstavovať pre povinnú osobu možnosť ultima ratio, pričom sa pri takomto krajnom riešení potom kladú zvýšené nároky na odôvodnenie rozhodnutia povinnej osoby o nesprístupnení informácie, ktoré musí byť ekvivalentné s rozsahom nesprístupnenia.

K žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií

38. Z dôvodu, že žalobca namietol nesprávnu aplikáciu § 55 zákona o prokuratúre zo strany žalovaného, správny súd v prvom rade zameral svoj súdny prieskum na zodpovedanie tejto otázky, a teda, či aplikácia § 55 zákona o prokuratúre predstavuje legitímny dôvod na nesprístupnenie informácie zo spisu prokurátora. Po posúdení tohto žalobného bodu správny súd uvádza, že tento vyhodnotil ako dôvodný.

39. Správny súd konštatuje, že žiadosť o informáciu, pokiaľ je táto informácia súčasťou / obsahom spisu prokuratúra (bez bližšej špecifikácie – napr. dozorový spis, osobný spis a pod., pretože zákon o prokuratúre hovorí o spise prokurátora, bez bližšej špecifikácie), je potrebné vybaviť v režime ustanovení zákona o slobode informácií, pričom § 55 zákona o prokuratúre nie je v tomto prípade sám o sebe kľúčovým pre posúdenie žiadosti o sprístupnenie takejto informácie. Keďže je potrebné žiadosť vybaviť na základe zákona o slobode informácií, povinná osoba musí v tomto prípade zvážiť, či a v akom rozsahu sa uplatní prípadné obmedzenie v súvislosti s požadovanou informáciou (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžik/3/2020 zo dňa 14.12.2021). Súčasne je potrebné uviesť, že § 55 zákona o prokuratúre upravuje okruh osôb oprávnených výlučne nazerať do prokurátorského spisu, ktorý však nezakladá bez ďalšieho legitímny dôvod pre nesprístupnenie informácií (listín) tvoriacich súčasť spisu prokurátora. Napriek tomu, že § 55 zákona o prokuratúre predstavuje podľa názoru správneho súdu špeciálnu úpravu nahliadania do spisu prokurátora, neznamená to, že je tým automaticky vylúčené použitie iných spôsobov sprístupnenia informácií podľa zákona o slobode informácií. Samotný zákon o slobode informácií nepoužíva v § 16 ods. 1 taxatívny výpočet všetkých spôsobov sprístupnenia informácií. Naopak, využíva demonštratívny výpočet, ktorý je vyjadrený slovom „najmä“ (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/1/2010 zo dňa 15.03.2011 alebo uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/23/2022 zo dňa 03.08.2022).

40. Na podklade vyššieho uvedeného tak správny súd dospel k záveru, že existenciu špecifického režimu nahliadania do administratívnych spisov orgánov verejnej správy podľa zákona o prokuratúre (teda špeciálna úprava nahliadania do spisov prokurátora) nemožno automaticky spájať s nemožnosťou sprístupnenia informácií zo spisov prokurátora podľa zákona o slobode informácií. Bolo tak potrebné zo strany povinnej osoby skúmať, či jestvujú obmedzenia na sprístupnenie informácií – v danom prípade žalovaný správne odkázal na to, že v predmetnom prípade sa nejedná o informácie, na ktoré by bolo možné aplikovať obmedzenia uvedené v § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií, pretože sa nejedná o rozhodovaciu činnosť OČTK alebo § 55m zákona o prokuratúre, ktorý upravuje zverejňovanie a sprístupňovanie rozhodnutí, týkajúcich sa konaní uvedených v tomto ustanovení – uvedené žalovaný konštatoval na strane 6 napadnutého rozhodnutia, keď uviedol: „z obsahu žiadosti však vyplýva, že žiadateľ nepožaduje sprístupniť informáciu, ktorú by bolo možné podriaďiť pod vyššie uvedené ustanovenia všeobecnej alebo osobitnej právnej úpravy, ale požaduje sprístupniť informáciu o jednotlivých úkonoch, ktoré povinná osoba zabezpečovala pre Úrad špeciálnej prokuratúry pri vybavovaní agendy právneho styku s cudzinou a aké finančné náklady boli pri zabezpečení týchto úkonov vynaložené“ - tu žalovaný odkazoval na § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií a § 55m zákona o prokuratúre.

41. Orgány verejnej správy tak mali vyhodnotiť, či požadovaná informácia zo strany žalobcu je informáciou, na ktorú by sa aplikovali výnimky zo sprístupnenia informácií v § 8 až 11 zákona o prokuratúre a v prípade, ak sa o takúto informáciu nejedná, mali danú informáciu sprístupniť. Len všeobecný odkaz na § 55 zákona o prokuratúre neobstojí, pretože uvedené samo o sebe nezakladá dôvod na nesprístupnenie informácií. Zo strany žalovaného tak došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci. Správny súd súčasne uvádza, že žalobca nežiadal o možnosť nahliadnutia do tohto spisu.

42. S odkazom na uvedené je zároveň rozporuplná argumentácia žalovaného, ktorý síce uvádza, že „rozšírenie okruhu subjektov, oboznamujúcich sa so spisom prokurátora by mohlo viesť k mareniu výkonu prokurátorského dozoru v trestných, ale aj netrestných veciach“ (strana 7 napadnutého rozhodnutia) alebo „orgán rozhodujúci o rozklade má za preukázané, že sprístupnením žiadateľom požadovaných informácií by došlo k zverejneniu informácií, ktoré sa trestnej veci týkajú, súvisia s taktikou prokurátora pri preukazovaní trestnej činnosti a ovplyvňujú priebeh a rozhodnutie súdu v tejto veci“ (strana 8 napadnutého rozhodnutia), ale na druhej strane konštatuje, že žalobca požaduje sprístupniť informáciu o jednotlivých úkonoch, ktoré povinná osoba zabezpečovala pre Úrad špeciálnej prokuratúry pri vybavovaní agendy právneho styku s cudzinou a aké finančné náklady boli pri zabezpečení týchto úkonov vynaložené a súčasne uviedol, že „povinná osoba z dôvodu vymedzenia vecnej pôsobnosti vykonávala v predmetnej trestnej veci iba úkony agendy právneho styku s cudzinou, pričom trestnú vec, ktorej žiadosť sa týka dozoruje Úrad špeciálnej prokuratúry“ (strana 6 napadnutého rozhodnutia). Uvedené závery žalovaného sú tak vo vzájomnom rozpore – žalovaný síce uvádza, že v danej veci, ktorej sa žiadosť týkala, vykonávala povinná osoba len určité úkony (zjavne nesúvisiace s dozorom trestnej veci), ale následne neváhal žalovaný uviesť, že sprístupnením informácií by došlo zjavne k zmareniu trestného konania. Tu správny súd súhlasí so žalobcom, že ním podaná žiadosť sa týkala informácií, ktoré nesúviseli s podstatou trestnej veci, ale týkali sa účtovných dokladov, ktoré na samotné meritum veci nemohli mať vplyv (jednalo sa skôr o organizačné informácie). Je tak možné pripísať žalovanému nesprávne posúdenie veci.

43. S odkazom na vyššie uvedené, po preskúmaní konkrétnych relevantných žalobných námietok, správny súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, keďže napadnuté rozhodnutie (a predtým aj prvostupňové rozhodnutie) vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

44. V ďalšom konaní budú orgány verejnej správy viazané právnym záverom vyjadreným v tomto rozsudku a svoje rozhodnutia presvedčivo a dostatočne odôvodnia. Správny súd však zároveň konštatuje, že týmto rozsudkom neprejudikuje to, či žalobcovi bude / má byť tá-ktorá informácia sprístupnená alebo nie, ale orgán verejnej správy bude povinný svoj záver (či už pozitívny alebo negatívny) dostatočne odôvodniť v súlade s aplikáciou právnych predpisov tak, ako to uviedol správny súd v tomto rozsudku. Správny súd zároveň uvádza, že v prípade, ak orgán verejnej správy dospeje k záveru o sprístupnení informácií a táto informácia bude súčasťou väčšieho celku informácií, povinnej osobe nebráni nič v tom, aby informácie, na ktoré by žalobca nemal nárok, anonymizovala.

45. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o ktorej výške rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 175 ods. 2 SSP.

46. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyložený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).